

מדינת ישראל

משרדי הממשלה

משרד

ועדת חקירה ממלכתית בענין הרשת
העלומה של ילדים מבין עולי תימן
בשנים 1948-1954

יורגיו צ'כאני. כאמין

מחלקה

שם תיק: ועדת כהן-קדמי בענין ילדי תימן - ראינות,
תמלילים וקלטות, שהוגשו לוועדת החקירה על-

מזהה פניי

ג-9722/27

מזהה פריט: 00099ah

תאריך הדפסה 05/07/2016

כתובת: 2-109-3-6-3

מס. תיק מקורי, יוליאס ליה.

27/24/14

27/24/14

מ.מ.מ.

פרוטוקול שרותי משרד בע"מ

ירושלים: טל 02-234851, טל/פקס 02-248860, תל אביב: טל 03-5625768, טל/פקס 03-5626105, חיפה: טל 04-8629259, טל/פקס 04-8629258

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
שיחת טלפון בין חוקר ליהודית דוראני
מטפלת ב"עין שמר"

מר

ועדת החקירה הממלכתית
בירושלים
1.8.06.1998
נתקבל/נבדק
חתימה

מיגוון שירותי פרוטוקול

- * רישום פרוטוקולים בוועידות, בורריות, בתי משפט
- * הקלטות ופיענוח סרטים וקסטות
- * תירגומים מקצועיים בכל השפות
- * אספקת כח אדם מקצועי משרדי וטכני
- * הדפסות על מחשב
- * הדפסות על לייזר

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954

שיחת טלפון

בין חוקר ליהודית דוראני - מטפלת ב"עין שמר"

חוקר: רציתי לדבר איתך לשאול אותך בקשר לנושא ילדי תימן שכמובן הזכירו אותך זוהרה ואברהם שהם כמובן באו להעיד בוועדת חקירה וראיינתי אותם. כל הנושא הזה שאני עוסק בראיון כל הנושא של התימנים הוא נושא חשוב ורב משקל. אני הייתי רוצה רק לדעת אם יש לך איזה שהוא משחו בנושא הזה לחדש לנו אם לא אז אנחנו פשוט לא נראיין אותך זה הנקודה.

יהודית: ..לא הבנתי בכלל מה זה.

חוקר: יש לנו כאן נושא של ילדי תימן שהם באו עולים לעין שמר, מושב עין שמר וכמובן מחנה עין שמר ומחנה ראש העין כשהם באו לשם,

יהודית: כן אני עבדתי שמה.

חוקר: כן. אז רצינו רק לשאול האם התינוקות שכמובן טוענים החורים בוועדת חקירה האם החורים שהם טוענים שהילדים שלחם נילקחו מה את יודעת על זה? איך עשו? מה עשו?

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
שיחת טלפון בין חוקר ליהודית דוראני מטפלת ב"עין שמר"

יהודית: אני אגיד לך. הייתי עוד נערה. לא ידעתי מהחוכמות באתי מתימן. סך הכל אני למדתי עברית בחוץ לארץ בעדן.

חוקר: כן.

יהודית: הייתי רק מדברת וקוראה וכותבת. לא הייתי מבינה את החוכמות. אני ראיתי נשים שבאו מחוץ לארץ ובאו לא יודעות עברית מדברות אנגלית ומשחקות עם הילדים במחלקה. אני ראיתי איך שהיא בוחנת את הילדה, איך שכלה. עיכלתי רק כששמעתי שגונבים. אז עיכלתי איך היא רואה, איך היא מרימה את העיניים הילדה, איך היא בשמיעה. הבנתי שהיא בודקת את השמיעה ואת העיניים ואת השכל שלה. הבנתי בסוף
כששמעתי בסוף שגונבים. הבנת?

חוקר: כן כן.

יהודית: אבל אותו רגע בכלל לא חשבתי שהיא חושבת על לקחת ילד מהמחלקה. וזה שלח אותם בוקי המנחל.

חוקר: בוקי זה יעקב טרכטנברג נכון?

יהודית: מה??

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
שיחת טלפון בין חוקר ליהודית דוראני מטפלת ב"עין שמר"

חוקר: בוקי היה שם שלו יעקב.

יהודית: המנהל, המנהל של,

חוקר: של המחנה.

יהודית: של המחנה כן. אני לא פותחת להם סתם מי שלח אותכם? המנהל בוקי עם פתק כזה שהם נכנסים. נכנסים מביאות משחקים. כל מיני משחקים נותנות לילד ובסוף עוזבות את המשחק מתנה לילד. ועוד פעם היא באה, ועוד פעם היא באה לאותה ילדה או לאותו ילד אותם אנשים שלוש ארבע אנשים ראיתי.

חוקר: ועם כל הילדים זה היה ככה?

יהודית: אהה??

חוקר: עם כל הילדים זה היה כך?

יהודית: היא בודקת במחלקה היה שלי המחלקה 25 ילד. אז היא אחת בחרה ילדה תמיד ישבה לידה. תמיד שהיא באה שלוש ארבע ימים בודקת רק הילדה.

חוקר: כן?

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
שיחת טלפון בין חוקר ליהודית דוראני מטפלת ב"יעין שמר"

יהודית: והשניה בודקת ילד הבנת?

חוקר: כן.

יהודית: אני ראיתי המשחקים שלהם שחם בודקות שמיעה, בודקות שכל.
 והבנתי טוב טוב מה באו לעשות רק כשמעתי נעלמים ילדים.
אז בא לי השכל.

חוקר: ברור.

יהודית: אבל אותו רגע אני הייתי בחורה צעירה לא יודעת. אנחנו
 בתימן אין חוכמות כאלה ואנחנו חולכים תמיד ישר. אין לנו
 בעיות כאלה.

חוקר: כן.

יהודית: לא היה לי בראש. רק בסוף ידעתי שחם באו לשקול ולהתבונן
בקניה מה הם קונים זהו.

חוקר: את יודעת את התאריך חיום ה-17.5. חיום 96.

יהודית: כן.

חוקר: את זוכרת את התאריך חיום?

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
שיחת טלפון בין חוקר ליחודית דוראני מטפלת ב"עין שמר"

יהודית: כן.

חוקר: בעברית או בלועזית?

יהודית: לא משנה אני בעברית חולכת.

חוקר: אהה. אז היום כמובן יום שישי. את יודעת את התאריך?

יהודית: נו?! מה זה שייך לשאלה שלך?

חוקר: היום כח' באייר תשנ"ו. משום שהוצאנו כתבה במעריב ביום
רביעי וכמובן היית צריכה לקרוא את זה.

יהודית: לא קראתי ולא ידעתי.

חוקר: או קיי. אז ניסינו פשוט רק לברר עם הבן של חממה יוסף
 שהוא טוען שגם לקחו לו את האמא. ואנחנו רצינו לראיין
 עוד אנשים שיש להם ילדים.
 רציתי לברר איתך אם את יכולה לחסביר לנו האם כשמסרו את
 התינוקות העבירו אותם לבית התינוקות ומשמה אחר כך לאן
 העבירו אותם את יודעת?

יהודית: אם אני עובדת לילה נגיד, סליחה נפל הטלפון. אם אני

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
שיחת טלפון בין חוקר ליחודית דוראני מטפלת בייעין שמר"

עובדת נגיד משתים וחצי עד אחת עשרה בלילה -

חוקר: כן.

יהודית: הילדים נמצאים והחורים אני ראיתי אותם. ולמחרת אני באה
 אין הילד או הילדה. איפה? מה קרה? אני סופרת את הילדים
 הרי אני מקבלת מחלקה ואני סופרת את הילדים. כמה היא
 נתנה לי המטפלת ששומרת לילה. היה בדיקה כזאת.

חוקר: כן.

יהודית: אז אני סופרת ואני אומרת איפה פלונית? איפה ציון? איפה?
 אמרו לקחו אותם לבית חולים אמרו. מה קרה? אכל טוב ארוחת
 ערב באחת עשרה. ישן טוב מה קרה לו? נעלם. נעלם ואני לא
 יודעת זהו זהו מה שאני יודעת.

חוקר: כן. תאמרי,

יהודית: אני שיחזרתי רק בסוף כבר אני בירושלים כבר התחתנתי כבר
 הלך החיים שלי. אבל אותו רגע אני עכשיו ידעתי שחם באמת,

חוקר: עשו את,

יהודית: העלימו ילדים. באתי בבוקר בשעה חמש למשמרת של בוקר אין

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
שיחת טלפון בין חוקר ליהודית דוראני מטפלת ב"עין שמר"

ילדים. שני ילדים, שלוש ילדים לפעמים ככה.

חוקר: את זוכרת את שם האחיות?

יהודית: אחיות?

חוקר: כן זכור לך?

יהודית: היו שתיים מפרדס חנה. מכרכור. קוראים לה רות השניה רות.
 ויוטה ומשפחה לא זוכרת. חרבה היו גם היו מירושלים פה.
 נעמי מנצורה אבל הם לא היו בתקופה הזו. הם עזבו. וברכה,
 היו בנות גם איתי כשאנחנו יצאנו 25 בחורות מירושלים
 ללמוד את הטיפול בילדים.

חוקר: את יודעת אולי,

יהודית: ולעבוד.

חוקר: את יודעת יהודית אולי את שם הדוקטור שפעל שמה בבית
 התינוקות במחנה עין שמר?

יהודית: מה?

חוקר: שם הרופא שם הדוקטור?

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
שיחת טלפון בין חוקר ליהודית דוראני מטפלת ב"יעין שמר"

יהודית: כבר שכחתי. אתה יודע כמה שנים ואני עכשיו בגיל 62 כבר הראש שלי לא מתפקד כמו שהייתי.

חוקר: את זוכרת כמה ילדים כל שבוע היו מקבלים בבית תינוקות?

יהודית: היו עולים באים כל ערב. כל ערב באים עם ילדים. היו באים עולים אוירון בא שני אוירון, אוירון אחד. מי שיש לה 10 ילדים הולכים מביאים אותו בכוח למחלקה. היה בכוח מביאים אותו.

חוקר: מוציאים מהאוהל.

יהודית: אהה??

חוקר: מוציאים אותו מהאוהל.

יהודית: מהאוהל בכוח. באה האמא באה מדברת איתי בערבית בוכה לי, לא רוצה וזה. ואני אמרתי אני לא היה לי כוונות. אני אמרתי לה למה מכריחים אותם? אמרו יש לה שמונה יש לה תשע, היא לא יכולה לטפל ובכוח לוקחים להם. ולפעמים כמה אחדים כמה אמחות גנבו לי את הילד וברחו לבית לאוהל. ואני הולכת אומרת לה מה אתם עושים לי? למה אתם גונבות בזמן שאני עובדת ואנחנו תימניות ואתם מבינים

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
שיחת טלפון בין חוקר ליהודית דוראני מטפלת ב"עין שמר"

שאתם עושים לי רע? תגנבו מתי לא במשמרת שלי. הם היו
 אומרים למה מכריחים אותנו? אנחנו לא רוצים. הילד שלי
 אני גידלתי שמונה אני יכולה גם התשיעי אמרתי לה תשמעי
 תביאי הילדה ותלכי למנהל, תלכי לבוקי תסבירי לו תגידי
 לו את לא רוצה. היא אומרת לא רצו מכריחים אותם בכוח.
 והם באות לגנוב הילדים האמהות בעצמם היה להם רגש. אחת
 היה לה נגיד ילד יחידי ומכריחים אותה. והיא בחורה צעירה
 עוד יכולה לטפל בעשרה.

חוקר: נכון.

יהודית: ובכוח לוקחים אותו לבית תינוקות. הם לא רוצים הם בוכות
 הנשים.

חוקר: את ראית את האחיות שלוקחות בכוח?

יהודית: לא אחיות. המשרד המשרד שולח משטרה גם כן לאוהלים.

חוקר: לקחת את הילדים.

יהודית: לקחת את הילדים אלינו בכוח למחלקה.

חוקר: את ראית,

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
שיחת טלפון בין חוקר ליהודית דוראני מטפלת ב"עין שמר"

יהודית: מה ראיתי?

חוקר: שהם לוקחים בכוח מהאוהל את הילדים?

יהודית: מהאוהל האמהות באים בוכות לא ראיתי אלא סיפרו לי ובכו
 שהם לקחו אותו בכוח מהאוהל. משטרה מביאים להם גם.

חוקר: כן? היו שוטרים?

יהודית: סיפרו לי כן ובכו דמעות.

חוקר: היו שוטרים במחנה שבאו?

יהודית: היו שוטרים כן. היה משטרה ומה שהיה רוצה בוקי היו עושים
 המשטרה. רק מרים טלפון הכל בסדר. היו בוכות בתימנית
 מתחננות אמרתי לה תראי אני, אני מה אני אגיד לך זה ילד
 בא לחשבון אני לא יודעת לתת לך אותו. תלכי למשרד, תלכי
 תעשי מה את רוצה. הייתי צריכה לשמור מהאמהות רוצות שלהם
 לא רוצות שישארו רובם.

חוקר: וכל יום, וכל לילה בבוקר היו לוקחים את הילדים לאן?
 מחבית תינוקות לאן?

יהודית: פעם אמרו לי לחיפה. אמרתי מה קרה לחיפה? הילד אכל הילד

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
שיחת טלפון בין חוקר ליהודית דוראני מטפלת ב"עין שמר"

אין לו חוס מה קרה? בבית חולים.
 אני אגיד לך שאני תמיד התנגדתי למה בבוקר הם חולים
 ובערב למה הם בריאים.
 היה לנו רופא זקנה,

חוקר: מה שמה את זוכרת?

יהודית: שכחתי. הייתי אומרת לה דוקטור מה היה לילד? קראו לך
 בלילה? אמרה לא. אמרתי איך הילד אמרו הוא חולה והוא אכל
 טוב, ואין לו חוס מה קרה? אני מודדת חוס בערב ובבוקר,
 ובזמן שלוש משמרות אני מודדת פעמיים חוס.

חוקר: כן?

יהודית: אמרה אני מה אני אגיד לך אני כמוך לא יודעת. זהו.
הרופא בעצמה.

חוקר: את זוכרת אולי את סגן המנהל קוראים לו שלום עזני?

יהודית: שלום כוחלני?

חוקר: עזני.

יהודית: עזני?

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
שיחת טלפון בין חוקר ליהודית דוראני מטפלת ב"עין שמר"

חוקר: כן.

יהודית: מנחל?

חוקר: הוא היה סגן מנחל. תימני.

יהודית: תראה בביתן ג' או בביתן ב' או א'?

חוקר: בעין שמר א'. הוא היה אחראי על כל המחנה.

יהודית: א' לא. תראה אני עבדתי ב-א' לא הרבה זמן. העבירו אותי ל-ג'. העבירו אותי לא הרבה זמן עבדתי בא'. ואני הכרתי חכי הרבה בוקי וחרופא גם של, איך קוראים לה, קופת חולים,

חוקר: בעין שמר?

יהודית: לא. קופת חולים קטנה. מה קוראים לזה?

חוקר: כן כן כן.

יהודית: ביקור רופא.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
שיחת טלפון בין חוקר ליהודית דוראני מטפלת ב"עין שמר"

חוקר: מרפאה.

יהודית: מרפאה קטנה כן. פעם אני מצאתי ילד בבית שמוש. מישהי
 היתה בהריון זרקה אותו בבית שימוש. במקרה נכנסתי עם
מישהי לשרותים לקחנו הילד ומסרנו אותו לאותו רופא.

חוקר: מה שם הרופא את יודעת?

יהודית: שכחתי. שכחתי שם הרופא.

חוקר: תעשי לנו את הטובה אם תזכרי ותגידי לנו.

יהודית: ירחם השם. אם אני אמצא את החברות שעבדו איתי ואשאל אותם
 - אולי. אני שכחתי תאמין לי.

חוקר: בסדר.

יהודית: והילד הזה האמא לא רצתה אותו מבושות. שהיא היתה בחורח
צעירה. לא נשואה.

חוקר: את יכולה להסביר לנו מה היו עושים עם התינוקות בבית
 תינוקות יום למחרת לאן לקחו אותם? איזה אוטו היה בא?

יהודית: לא לוקחים אותם ביום.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
שיחת טלפון בין חוקר ליהודית דוראני מטפלת ב"עין שמר"

חוקר: בלילה.

יהודית: אני סיפרתי לך שזה הולך רק בלילה. אני באה בחמש בבוקר במשמרת של בוקר אין ילדים. לא ראיתי וכששמרתי לילה בתור שלי שלפעמים קוראים לי שתלכי תביאי משחו או מעיפים אותי מהמחלקה. איפה הילד? איפה זה? אומרים האמא לקחה אותו. כבר מספרים לי שטויות.

חוקר: אהה.

יהודית: איך באה האמא? היא לא פה. הרי היא גרה במושב.

חוקר: זאת אומרת את ידעת,

יהודית: סיפרו לי גם כן שטויות.

חוקר: זאת אומרת את ידעת שחם לוקחים בלילה.

יהודית: רק בלילה לקחו.

חוקר: באיזה אוטו אמבולנס?

יהודית: לא ראיתי. לא שמתי לב אני בכלל לזה.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
שיחת טלפון בין חוקר ליהודית דוראני מטפלת ב"עין שמר"

חוקר: את הכרת אולי את הנהג? היו קוראים לו יצחק בוסיי?

יהודית: של האמבולנס?

חוקר: כן.

יהודית: מה אני אגיד לך? אני כבר שכחתי.

חוקר: זה נהג,

יהודית: אתם שואלים אותי לאחר כמה שנים 40 שנה?

חוקר: טוב אנחנו כמובן שמענו שהפרשה הזו נפתחה עוד פעם והתגלו ילדים וגם נמכרו ילדים. אז אנחנו מוצאים אותם מאומצים.

יהודית: מאיפה בנו בתי הבראה וקופת חולים והחסתדרות מאיפה בנו את זה?

חוקר: ממה?

יהודית: ממה ממכירת ילדים.

חוקר: בכסף?

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
שיחת טלפון בין חוקר ליחודית דוראני מטפלת ב"עין שמר"

יהודית: בכסף בטח מה, מאיפה בנו החסדרות?

חוקר: איך את יודעת?

יהודית: איך אני יודעת התעשרה המדינה רק מהתימנים תאמין לי.

חוקר: על ידי זה שאת שמעת.

יהודית: אהה??

חוקר: על ידי זה שאת שמעת.

יהודית: הרגשתי הרגשה סיפורים שסיפרתי לך שיחזרתי ידעתי שעשו את זה.

חוקר: אהה. את זוכרת אולי מה מנחל המחנה בוקי שאת זוכרת אותו,

יהודית: אני זוכרת בוקי ואת הפרצוף שלו לא אשכח.

חוקר: איזה הוראות הוא נתן לאחיות ולמטפלות? מה לעשות כל יום?

יהודית: יש אחראיות מעלינו. כל ההוראות הם לאשכנזיות הגדולות. אני הייתי מטפלת ויש אחראית, ויש מנחלת וזה לא הולך ככה

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
שיחת טלפון בין חוקר ליחודית דוראני מטפלת בייעוץ שמרני

שידברו עם המטפלת.

חוקר: אהה.

יהודית: זה היה שלחם הענינים ביניהם.

חוקר: זו שהיתה מעליך מה שמה?

יהודית: האחראית מחלקה היתה יוטה. אבל חשניה מעליה אני לא זוכרת.

חוקר: יוטה מה?

יהודית: לא זוכרת.

חוקר: והיא נתנה לך חוראה. איזה חוראה?

יהודית: מה איזה חוראות טיפול. לא היה לה שום חוראות משהו מיוחד.

חוקר: נגיד כל יום שחייתי הולכת,

יהודית: בוקר מחליפה לנו משמרות. זהו זה. זה התפקיד שלה.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
שיחת טלפון בין חוקר ליחודית דוראני מטפלת ב"עין שמר"

חוקר: אבל היה לך תפקיד לעשות מהחוראה שחיא נתנה לך?

יהודית: מה למשל? לא.

חוקר: למשל לקחת תינוקות או להעביר תינוקות.

יהודית: פעם הלכתי לחיפה לקחתי ילד באמת חולה. לא יותר. באמת היה חולה אבל חזר הילד עכשיו נשוי מכירים אותי. וחכרתי את הילד הזה שאני לקחתי. הוא היה באמת חולה.

חוקר: כן. הנקודה שלי היא בשאלה להתמקד על הנקודה הזו של האם את היית הולכת לאוהלים עם האחיות או עם השוטרים ולוקחת תינוקות או מקבלת תינוקות? איך היה התפקיד שלך?

יהודית: אני במחלקה עובדת. והאמהות באות לתת יניקה לילד או להאכיל אותו ומספרות לי ומתחילות לבכות. שהשוטרים בכוח באו לקחו אותו מהאוהל. אמרתי מה בכוח? מי בא? אמרה המשטרה, מביאים משטרה. והרבה ביקשו אותי שאני אתן להם לגנוב הילד. אמרתי לה תראי האחיות היא שלי אני לא יכולה. רצו אמהות סיפרו לי שלא רוצות שישאר התינוק אצלם, אצלנו במחלקה.

חוקר: כן?

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
שיחת טלפון בין חוקר ליחודית דוראני מטפלת ב"עין שמר"

יחודית: כי הם אומרים שהמשטרה שלחו להם משטרה שיביאו בכוח למחלקה.

חוקר: אני אבל עוד לא הבנתי מה התפקיד שלך בדיוק היה, לקבל תינוקות בבית התינוקות?

יחודית: אני מטפלת בתינוקות.

חוקר: בתוך בית התינוקות?

יחודית: בתוך בית תינוקות כן.

חוקר: זה התפקיד שלך.

יחודית: זה התפקיד.

חוקר: לתת להם לשתות.

יחודית: לא רק לשתות לאכול לרחוץ אותם, למדוד חום. לתת טיפות רפואות מה שהרופאה קובעת לכל ילד ויטמין או משחו אתה יודע. תפקיד של אחות ילדים.

חוקר: ואת היית רואה את האחיות ואת הרופאות בסביבה בתוך בית התינוקות?

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
שיחת טלפון בין חוקר ליהודית דוראני מטפלת ב"עין שמר"

יהודית: כן בטח. אני אחרי הרופאה מסבירה לה על כל ילד וילד.
 ועוברת עם הרופאה גם כן למיטות.

חוקר: באיזה גיל יוטה היא היתה אז?

יהודית: מבוגרת. היתה מבוגרת מאד.

חוקר: באיזה גיל בערך את זוכרת אותה?

יהודית: אני אומרת למעלה מ-70 אולי 70 בערך.

חוקר: אז לפני 40 שנה.

יהודית: כן היתה זקנה.

חוקר: והאחיות הצעירות,

יהודית: שיער לבן נמוכה כזו.

חוקר: והאחיות הצעירות באיזה גיל הם היו?

יהודית: מה אני אגיד לך נשואות היו עם ילדים גם. איזה 35 30.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
שיחת טלפון בין חוקר ליהודית דוראני מטפלת ב"עין שמר"

חוקר: אז.

יהודית: אז.

חוקר: היום הם בנות 60 או 70.

יהודית: אני לא זוכרת, לא יודעת. לא ראיתי אותם בכלל מאז. אני מירושלים והם גרות בכרכור ובפרדס חנה. ואני לא מקומית אני מירושלים.

חוקר: כן. ואת יכולה להגיד לנו אולי האם היה לך תפקיד אחר כך כשעברת מהמחנה למקום אחר נתנו לך תפקיד?

יהודית: מ-ב' עברתי ל-ג' בסוף.

חוקר: כן?

יהודית: כן העבירו אותי שלוש פעמים. מ-א'

חוקר: ל-ב'.

יהודית: שוב פעם מ-ב' ושוב פעם ב-ג'. ובסוף עזבתי.

חוקר: לאן עזבת?

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
שיחת טלפון בין חוקר ליהודית דוראני מטפלת ב"עין שמר"

יהודית: עזבתי לירושלים.

חוקר: אחרי כמה זמן שנה? או שנתיים שעבדת?

יהודית: עבדתי שמה?

חוקר: כן.

יהודית: יותר משנה.

חוקר: כמה בערך?

יהודית: יותר משנה עבדתי.

חוקר: כמה זמן בערך נגיד. משנת 50 עד 50 וכמה?

יהודית: לא זוכרת בדיוק אבל אני עבדתי יותר משנה.

חוקר: קרוב לשנתיים שלוש?

יהודית: לא לא לא. למעלה משנה אולי חודשיים שלוש. משהו כזה.

חוקר: עד שנה וחצי נגיד.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
שיחת טלפון בין חוקר ליהודית דוראני מטבלת ב"עין שמר"

יהודית: בערך.

חוקר: ואחר כך כמובן שהעבירו אותך למחנה ג' שמה היה אותו סיפור לטפל בתינוקות כמו שעשית במחנה א'?

יהודית: כן זה התפקיד שלי כן.

חוקר: אחה. ולא נתנו לך תפקיד אחר יותר גבוה?

יהודית: אני רק מטפלת אני לא משחו.

חוקר: כמה היה במחלקה בערך תינוקות, מספר תינוקות כמה?

יהודית: יש לנו 25 מיטות במחלקה. זהו.

חוקר: וכל יום היו לוקחים תינוקות מהאוהלים ומעבירים אותם לרמב"ם לחיפה?

יהודית: לפרדס חנה גם יש. גם היה בפרדס חנה.

חוקר: איך היית רואה שכל יום נעלמים ילדים?

יהודית: לא בדיוק כל יום.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
שיחת טלפון בין חוקר ליחודית דוראני מטפלת בייעין שמר"

חוקר: כל יומיים.

יהודית: בערך משחו כזה. לא זוכרת כמה ימים אבל בערך היו נעלמים.
 אבל היה כל ערב עליה.

חוקר: כן.

יהודית: מחזור, חוזר חילד, חוזר מישחו אחר במקום.

חוקר: במקומו. ואז 25 מיטות כל פעם מתחלף.

יהודית: מתחלף. אם אין ילד יש עליה באה כל ערב באוירון. או
 לפרדס חנה או לאיך קוראים לו? לוד. או לא. כן. אז אלינו
 גם מביאים המיטות תמיד מלאות.

חוקר: זאת אומרת בשבוע לקחו פעמיים תינוקות זה 50 תינוקות כל
 שבוע.

יהודית: 250

חוקר: לפחות.

יהודית: לא זוכרת.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
שיחת טלפון בין חוקר ליהודית דוראני מטפלת ב"עין שמר"

חוקר: כי היו מעבירים פעמיים כל יומיים מחליפים.

יהודית: אני לא זוכרת. לא היה לי את השכל לחשוב על זה מפני שבאים עולים חדשים ולא הייתי חושבת לשים לב כמה לקחו.

חוקר: איך תגידי לי את יכולה אולי לספר לנו כמובן על התקופה מאז שאת עזבת ועד היום האם את הרגשת נקיפות מצפון ורדף אחריך כל מה שהיה? האם את רצית לזעוק? או רצית לומר למישהו ולספר למישהו את מה שעבר? את מה שאת מרגישה? איך עבר עליך?

יהודית: במחנה עצמו?

חוקר: לא לאחר שעזבת את המחנה ועלית לירושלים. התחתנת עד היום מאז.

יהודית: היו באים אלי אמהות לבית שואלות עלי ובאים לפח לירושלים.

חוקר: מה שואלות?

יהודית: שואלות על הילד שלהם אם אני יודעת ואם אני מרגישה, ואמרתי לה למה חלכת ולא לקחת את הילד למושב? אמרה לא

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
שיחת טלפון בין חוקר ליהודית דוראני מטפלת ב"עין שמר"

נתנו לה אמרו עוד קטן ואת עסוקה והמושב קשה, ובאו אלי
 לבית לשאול.

יש עוד אחת מרחובות עד היום היא מכירה אותי ובאה לבית
 לשאול. באים לשאול לבית. היו שואלים עלי איפה אני גרה,
 ומגיעים לירושלים ומתחילים לשאול שאלות. כי אני מכירה
 הילדה או הילד. אני טיפלתי צחקנו יחד עם האמא. יודעות
 מה, אני לא יודעת מה סיפרתי לחם אז. לא זוכרת. זה היה
 מזמן מזמן.

חוקר: כן. את הרגשת אולי בלילה כשאת היית הולכת לישון מדי
 לילה בלילה סיוטים או תחושות של נקיפות מצפון או אשמה?

יהודית: אשמה עלי?

חוקר: כן. היית מרגישה תחושה של משחו קרה שלא בסדר היה?

יהודית: לא. לא.

חוקר: במשך הזמן? במשך השנה?

יהודית: לא. אני לא. אני אם אני באה אני סופרת את המחלקה, סופרת
 כמה ילדים. ואני רושמת כמה קיבלתי והמטפלת שמחליפה אותי
 חותמת לי על ציון הלך לבית חולים, ברכה נעלמה איננה היא
 בפרדס חנה. נאוח נסעה עם החורים שלה. אז אני רושמת מה

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
שיחת טלפון בין חוקר ליחודית דוראני מטפלת בייעין שמרי

קיבלתי . אתה מבין ?

חוקר : כן .

יהודית : לא היה לי שום מצפון מלוכלך . לא ידעתי בכלל . עד שהגעתי לירושלים והתחילו ההורים לחפש ולשאול אותי שאלות התחלתי להסתקרן מהאמחות שהנשים שהיו באות לבדוק את התינוקות ולראות את השכל שלחם ואת הראיה ואת השמיעה וידעתי שהיה דבר כזה גניבות הבנת ?

חוקר : כן .

יהודית : הייתי תמה תמימה לא היה לי שום מצפון מלוכלך .

חוקר : זאת אומרת ,

יהודית : רק שבאו אלי לבית לשאול אותי שאלות .

חוקר : אז ידעת שלא החזירו את התינוקות להורים .

יהודית : ולא החזירו והחורים בוכים וזה אני התחלתי לשחזר כבר אני יש לי ילד כבר התחתנתי יש לי ילד כבר .

חוקר : כן . תגידי ,

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
שיחת טלפון בין חוקר ליהודית דוראני מטפלת ב"עין שמר"

יהודית: אבל לא היה לי שום מצפון מלוכלך.

חוקר: יהודית האם את זוכרת עוד יש לך את הרשימות האלה שהיית רושמת כל יום? את שמרת?

יהודית: תשמע אני עבדתי בבית שלי גם טיפול בילדים. ואני זרקתי את התיקים לפני שבוע, כי אני הפסקתי בחודש השמיני בטיפול. מה יש לי להחזיק דברים כאלה?

חוקר: איפה זרקת את התיקים האלה? יש מסמכים בפנים?

יהודית: של המשפחות שלי? אני פתחתי משפחותון בבית.

חוקר: לא לא של מחנה עין שמר שהיית רושמת כשהאחות לוקחת.

יהודית: התיק עובר ממטפלת למטפלת.

חוקר: אחה לא נשאר.

יהודית: כן. זה היה כמו בבית חולים רושמים והמטפלת חותמת מה שחיא נתנה וזהו. ומשאירים במחלקה לא לוקחים כלום.

חוקר: יהודית חשם שלך היה יהודית קרנן לפני שחתנת?

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
שיחת טלפון בין חוקר ליהודית דוראני מטפלת ב"עין שמר"

יהודית: נכון לפני שאני אתחתן כן.

חוקר: מאיפה בתימן?

יהודית: מצנעה.

חוקר: מצנעה?

יהודית: כן.

חוקר: ועלית לעדן באיזה שנה מעדן לארץ ישראל?

יהודית: מעדן עלינו בסוף 48.

חוקר: סוף 48. ושם בעדן למדת לכתוב,

יהודית: לקרוא לכתוב לסרוג סריגות הכל עשיתי וטיפול ילדים
 למדנו. אני טיפלתי ביתומים כל הזמן שם. חילקתי להם צנון
 כבד. אני הייתי פעילה שם במחנה הזה לכל היתומים.

חוקר: את זוכרת את חשמות של חמורות שלך? או חמורים שהיו בעדן?

יהודית: כן. אחד מנצור. סעדיה מנצור, איך קוראים לו? אחד מרדע

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
שיחת טלפון בין חוקר ליהודית דוראני מטפלת ב"עין שמר"

ציון רדעי קוראים לו המורה. שמעון שאער היה גם מורה
 שלנו.

חוקר: כן שהוא היה אבי זמר

יהודית: הוא היה מנהל מעל המורים.

חוקר: הוא היה אביזמר

יהודית: אהה?

חוקר: שמעון אביזמר היום.

יהודית: כן. היה טוביה ישעיה, טוביה,

חוקר: טוביה עובדיה.

יהודית: עובדיה טוביה היה מנהל על כל הלחקה. ואני גם כן הייתי
 במקחלה שלו שירים בשני קולות, שלוש קולות. עובדיה טוביה
 אני מכירה אותו טוב. המנהל גם כן בנימין אשכנזי היה, גם
 כן הוא היה מדריך.

חוקר: בנימין מה?

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
שיחת טלפון בין חוקר ליהודית דוראני מטפלת ב"עין שמר"

יהודית: לא זוכרת. קוראים לו בנימין. עובדיה טוביה מכיר אותו.
 אם אתה תשאל אותו מי זה זה בנימין הוא יגיד לך. כי הוא
 היה באותו תקופה. וחיים צדוק היה גם בעדן מכניס את
 העליה. אחר כך,

חוקר: הוא שליח הסוכנות.

יהודית: כן. אחר כך עבדנו עם דוקטור בייגל שירתנו אותו בבית.
 עשינו בישלנו לו, ובישלנו את הכבד ליתומים וחילקנו. אחר
 כך הרופאה אולגה,

חוקר: אולגה פייברג.

יהודית: החליפה.

חוקר: פייברג?

יהודית: החליפו את הרופא הזה לאולגה.

חוקר: אולגה פייברג.

יהודית: לא זוכרת בטח כבר מתה היתה זקנה.

חוקר: לא היא בפתח תקוה גרה.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
שיחת טלפון בין חוקר ליהודית דוראני מטפלת ב"יעין שמר"

יהודית: הזקנה הזו אולגה?

חוקר: כן אולגה פייברג.

יהודית: היא עוד חיה?

חוקר: היא בפתח תקוה שמעתי שהיא חיה במחנה יהודה.

יהודית: ודוקטור בייגל הוא מת. נשאר אחות שלו רחל. הוא התחתן עם אחות.

חוקר: כן.

יהודית: היא היתה אחות שלו בסוף התחתן בה. למה הכרנו אותו ברמת גן. נפגשנו בסוף התחתן איתה.

חוקר: מה עם הדוקטור יוסף מאיר את זוכרת?

יהודית: דוקטור יוסף מאיר?

חוקר: שהוא היה מנכ"ל משרד הבריאות והוא היה שליח לעדן במחנה גאולה.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
שיחת טלפון בין חוקר ליהודית דוראני מטפלת ב"יעין שמר"

יהודית: גאולה אני לא זוכרת. צדוק גם כן היה.

חוקר: כן. את זוכרת את הפרעות של הערבים ב-47 שעשו ביהודים שמות ושרפו את בית הספר?

יהודית: נכון נכון. אנחנו היינו ואחי היה שמה שלוש ימים בכינו לא ראינו את אחי. את השריפות ראינו למחנה. פעם... לי את הפרצוף עשו אותי שחורה שאני מגעילה למה? הכניסו חיילים ערבים ישמרו עלינו במחנה חשד. וכל הבנות היפות כיערו אותנו עם שחור שאנחנו נלך לשרותים לא יסתכלו עלינו בעין יפה. כי היו ממזרים היו רוצים להכנס לאוהל מתחילים למזמז בנות מתחילים, היו פוחדים מחוקרים והנשים הגדולות היו אומרים אל תתלבשו יפה. ותתכערו היו עושים לנו שחור שנצא. המחנה היה מלא חיילים לשמור עלינו אבל היינו מפחדים מהם גם. למה? הם ערבים גם.

חוקר: ומדוע באמת הערבים עשו פרעות ביהודים? מה הסיבה?

יהודית: מה הסיבה אני לא יודעת. היה פה מלחמת שחרור נדמה לי לא זוכרת. היה מלחמה פה. היו שומעים ברדיו הדיבורים של הערבים של פה ומתחילים לזרוק את הרדיו ככה שמענו בעדן. היו זורקים הרדיו מעצבים הערבים. והיו דורכים בדרך, אנשים דרסו לפני בן אדם עד שהמוח שלו. ..
 וחיו באים למחנה ליד חגדר ומחפשים איך לאכול אותנו. אל

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
שיחת טלפון בין חוקר ליהודית דוראני מטעלת ב"עין שמר"

תחשוב סבלנו הרבה בעדן. גם לא היה לנו טוב. ולא יכלנו לצאת ולא יכלנו להכנס גם סבלנו.

חוקר: יהודית אני שמח לדבר איתך כי את מדברת יפה וברור ונכון וכל זה כמובן נצטרך לקחת מהדברים שלך את העיקר ואת הסולת מהפסולת. ואנחנו נחשוב מה יהיה בכתב ומה יסאר ומה לא יסאר.

אני רציתי לדעת עוד כמה דברים רק בענין של מחנה חשד. שמענו בוועדת חקירה שגם בנושא של מחנה חשד לקחו שם ילדים האחיות והרופא שטיפל במרפאה.

יהודית: איזה דוקטור אלקנא?

חוקר: אני חושב.

יהודית: לקחו ילדים.

חוקר: כן מהאמהות.

יהודית: לא זוכרת את זה. לא היה בית תינוקות. לא היה דבר כזה בית תינוקות.

חוקר: היה מרפאה שמח.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
שיחת טלפון בין חוקר ליהודית דוראני מטפלת ב"עין שמר"

יהודית: היה מרפאה כן. מי שחולח חולך שמה. זה כן.

חוקר: כן. אז לא שמעת.

יהודית: לא שמעתי. ושנית אני הייתי עוד לא בתור אשה חוקרת. אני הייתי הולכת ללמוד, לעבוד, הייתי עסוקה בלימודים וכל מיני, ואחרי הלימודים הולכת לעזור לאחותי לבשל אצל הרופא בבית של המנהל של המחנה. הייתי עסוקה לא הייתי אשה,

חוקר: חוקרת יהודית כשעלית למחנה עין שמר מעדן ב-48 מי קיבל אותכם שם?

יהודית: קודם הגענו לעתלית. זה צדוק. קוראים לו.

חוקר: צדוק חיים.

יהודית: הוא כבר מת. בדיחי.

חוקר: בדיחי.

יהודית: בדיחי. ואחותו אני יודעת זה היה במחנה עתלית. אחר כך אנחנו ישבנו כמה זמן ודרשנו רק ירושלים. לא רצינו להסתדר באף מקום אמרנו לו אנחנו מצנעא ביקשנו ירושלים

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
שיחת טלפון בין חוקר ליחודית דוראני מטפלת ב"עין שמר"

ונדרנו רק ירושלים. הביאו אותנו לבית עולים עציון בירושלים. אז הגענו לעציון זהו אחר כך הסתדרנו. רצו לתת לנו עין כרם אמרנו לא לא אנחנו לא אנשים של עבודה חקלאות ולא, אנחנו נשים עדינות רוצים לעבוד במשק בית. זה מה שאנחנו יודעות.

חוקר: ומשמה איך לקחו אותך לתפקיד בעין שמר? מי לקח אותך לתפקיד?

יחודית: אני עבדתי קודם אצל רופאה בית, משק בית חייתי מנקה בית מה שהיא תגיד לי. הבית לסדר בית נקי. אחר כך שמעתי אצלנו המוכתר בשכונת מאסף בחורות לטפל והמשכורת היתה גבוהה 40 לירות לחודש. אמרתי מציאה אני לא מרויחה את זה. אז נרשמתי בטיפת חלב. רשמו 25 בחורות ונסענו לעין שמר.

חוקר: ושם נתנו לך את התפקיד להיות מטפלת.

יחודית: להיות מטפלת וגם לומדת אחרי העבודה. הולכים ללמוד איך לחפוף לילד, איך לדאוג לילד, אתה יודע מה. למדנו וגם עבדנו. היתה אחראית גדולה מלמדת אותנו איך ואיך במחלקה אחרת.

חוקר: מה שמה?

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
שיחת טלפון בין חוקר ליהודית דוראני מטפלת ב"עין שמר"

יהודית: יוטה וחנה וכל מיני אני כבר שכחתי.

חוקר: את כמובן שחתחלת לעבוד שמה לא ידעת שהם לוקחים ילדים ומעבירים אותם?

יהודית: לא. לא ידעתי.

חוקר: את עשית בתמות.

יהודית: בתמות. אני בתימן אין לנו רשעות כזאת שאנחנו חומדים בילדים. אני בטוחה שלא היה לי כוונה בכלל לזה.

חוקר: אחר כך כשיצאת מהמחנה?

יהודית: כשיצאתי ועזבתי ובאו חורים לבית שלי לשאול אותי שאלות ואומרים נעלמו ואחת סיפרה לי שמתה, וסיפרו לי שטויות שלא היה נכון. ילדים בריאים היו ממש ופתאום שמעו, אמרו מתו. ושאלו אותי שאלות. מה אני יודעת.

חוקר: ורק אז ידעת שלקחו תינוקות.

יהודית: אני שיחזרתי כן. אני שיחזרתי מה האירופיות האלה שבאו לא יודעות לדבר עברית. ואני לא ידעתי ליצור קשר איתם ולדבר

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
שיחת טלפון בין חוקר ליהודית דוראני מטפלת ב"עין שמר"

איתם גם. אני אין לי השפה האנגלית. ורציתי אני ידעתי שהם בודקות את השמיעה ואת השכל וראיתי את התנועות ואני משחזרת בדיוק איך היתה עושה לילדה ואיך השמיעה ממש כמו רופא שהוא בודק את זה.

חוקר: חוקרת יהודית אם היום יגידו לך לחזור לעין שמר ולעבוד בעבודה שעשית האם תחזרי ואת יודעת שיקחו תינוקות האם תעבדי?

יהודית: יקחו תינוקות?

חוקר: אם את יודעת היום,

יהודית: אם אני אדע רק שהם לוקחים ואני ארגיש את הזה הדם שלי ירתח למה אני אשתוק? ושנית אני עכשיו בגיל 62 אני לא, אני מקבלת פנסיה כבר.

חוקר: נאמר יחזירו את הגלגל אחורה ואת תהיי בת 30 20. האם יגידו לך שאת תעבדי בעין שמר עוד פעם אחרי שאת יודעת שלוקחים ועושים את הפשע הזה את תעבדי? תסכימי לעשות עבודה שמה?

יהודית: אני אם אני חכמה רק לתפוס מי הגנבים כן. בשביל לתפוס. בשביל לרגל בשביל לנקום בהם. לא בשביל לעבוד, לא בשביל

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
שיחת טלפון בין חוקר ליהודית דוראני מטפלת ב"עין שמר"

להרויח. רק לדעת מה עושים ואיך עושים. הבנת?

חוקר: כן.

יהודית: אבל זקוקה לכסף לא כוח אין לי ולא כלום. רק לדעת מי הממזרים שעשו את זה.

חוקר: לא היית חולכת עוד פעם לעשות עבודה,

יהודית: לא הייתי חולכת אבל לדעת לתפוס אותם כן.

חוקר: אני מודה לך ושיחיה לך שבת שלום יהודית.

יהודית: שבת שלום.

חוקר: ותודה רבה על כל המאמץ והטרחה.

יהודית: שטויות.

חוקר: ושמחתי לשמוע אותך ויום אחד נשב ונבוא לבקר אותך.

יהודית: תחיה בריא אחלן וסחלן.

חוקר: גם את. תדעי לך שאמא שלי היא מביידה ואבא שלי מסדר

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
שיחת טלפון בין חוקר ליהודית דוראני מטפלת ב"עין שמר"

בתימן. ואנחנו כמובן גם לנו נלקח ילד תימני.

יהודית: אחא.

חוקר: אנחנו מצטערים על כל מה שקרה אבל אנחנו בודקים את הנושא.

יהודית: הלוואי ותצליחו.

חוקר: תודה.

יהודית: ביי.

חוקר: ונושא של וועדת חקירה היא שעושה את המלאכה היום לבדוק.

יהודית: מה שעשו עשו מה. אתה יודע בזמנים החוא מי שלא היה נותן .. לא היה מקבל עבודה.

חוקר: כן.

יהודית: זמן המערך.

חוקר: זה לא ידוע לי.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
שיחת טלפון בין חוקר ליהודית דוראני מטפלת ב"עין שמר"

יהודית: אהח??

חוקר: זה לא היה ידוע לי.

יהודית: מי שאין לו פנקס אדום לא היה מקבל עבודה טובה. זה צריך להיות משלהם. אני ידעתי את זה.
 טוב תהיה בריא ותצליחו.

חוקר: גם את שהשם יתן לך בריאות וחיים טובים.

יהודית: תודה.

חוקר: ושתצליחי גם את ותהיי בריאה לכל אורך הדרך.

יהודית: תודה.

חוקר: שלום לך ושבת שלום.

יהודית: שבת שלום.

חוקר: תודה לך.

Sony Corporation Tokyo Japan

"A

ON

OFF

DATE / TIME

NOISE REDUCTION

ON

OFF

B

מטפלת בעין שמור

היום -

יהודית בקרנן דוראני

" רח"ה הושוע בן עין 33 ים -